

บูชาคุณหลวงปู่วัดปากน้ำ

เมื่อการสร้างคนได้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ
ดังจะเห็นได้จากการที่มีสาธุชนทุกเพศทุกวัยหันมาสนใจศึกษา
พระธรรมคำสั่งสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทั้งภาคปริยัติและ
ภาคปฏิบัติที่วัดพระธรรมกายมากยิ่งขึ้น และมีแนวโน้มที่จะแพร่
หลายกว้างขวางออกไปอย่างไม่หยุดยั้ง การดำเนินงานภายในวัด
ทั้งด้านการเผยแผ่ การอบรมบุคลากร และการก่อสร้างถาวรวัตถุ
จึงต้องดำเนินไปพร้อมๆ กัน ทำให้มีสมาชิกนักสร้างบารมีใน
วัดพระธรรมกายเพิ่มมากขึ้น ทั้งพระภิกษุ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา
และคณงาน

ในช่วงนี้ สุขภาพของคุณยายไม่อำนวยให้ท่านเดินตรวจตรา
ความเรียบร้อยภายในวัดได้เหมือนเดิมมากนัก เนื่องจากวัยของ
ท่านสูงถึง ๘๐ ปีแล้ว แต่ความขยันขันแข็ง ความเป็นผู้มีใจสู้ อัน
เป็นคุณสมบัติของนักสร้างบารมี ก็ผลักดันให้ท่านสามารถปฏิบัติ
ภารกิจเช่นนี้ได้อย่างสบาย ด้วยการนั่งรถสามล้อ ซึ่งมีเด็กวัดคอย
ถีบรถนำพาท่านไปทุกหนแห่งได้ทั่ววัดตามต้องการ

ต่อมา หลวงพ่อธัมมชโยตั้งใจจะบูชาธรรมหลวงปู่วัดปากน้ำ
เพราะตลอดเวลาที่ได้ศึกษาวิชาธรรมกายนั้น หลวงพ่อตระหนัก
เสมอว่า หากแม้หลวงปู่วัดปากน้ำไม่ได้ค้นพบวิชาธรรมกาย
ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้พื้นคืนกลับมาใหม่อีกครั้งหนึ่ง เมื่อวัน

เพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐ ในปี พ.ศ. ๒๔๖๐ ด้วยการมุ่งมั่นปฏิบัติ
ธรรมอย่างเอาชีวิตเป็นเดิมพันแล้ว เหล่าศิษยานุศิษย์ทั้งหลายคง
ไม่มีโอกาสได้ศึกษาและเข้าใจแก่นแท้ของพระพุทธศาสนา ไม่มี
โอกาสได้เห็นประสบการณ์ภายในอันวิเศษ ไม่มีโอกาสได้ยิน ได้ฟัง
และได้เข้าถึงธรรมกายภายในตัวเอง ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดความสุข
ที่แท้จริง เป็นแหล่งกำเนิดปัญญาอันสูงส่ง และเป็นหนทางเดียวที่
นำไปสู่ความบริสุทธิ์ หอมจืดจากอาสวกิเลสได้

ด้วยเหตุนี้ หลวงพ่อจึงดำริที่จะหล่อรูปเหมือนหลวงปู่ดปากน้ำ
ด้วยทองคำ เพื่อเป็นการแสดงความกตัญญูตวกตเวทีต่อครูผู้ค้นพบ
วิชาธรรมกาย และเพื่อให้เป็นที่สักการบูชาของบรรดาศิษยานุศิษย์
ตลอดจนสาธุชนทั่วไป

เมื่อหลวงพ่อบรรณเรื่องนี้กับคุณยาย ท่านก็ปลาบปลื้มยินดี
เป็นอย่างยิ่ง ท่านบอกว่า

“ดีแล้ว ที่ยายทุ่มเทอบรมสั่งสอนลูกศิษย์มาโดยไม่เห็นแก่
เหนื่อยยาก และที่สร้างวัดขึ้นมา ๒๐ กว่าปี ยายไม่เคยพักเลย
จนกระทั่งเป็นโรคขาดอาหารก็เป็นมาแล้ว เจ็บไข้ได้ป่วยก็เป็นมา
แล้ว ก็เพราะตั้งใจบูชาธรรมหลวงพ่อดปากน้ำ แต่ว่านั้นเป็นส่วน
ละเอียด ในส่วนหยาบ ยายเองก็อยากจะสร้างอะไรที่เป็นเครื่อง
บูชาท่านเหมือนกัน ก็ยังนึกไม่ออก เพราะฉะนั้นเมื่อท่านจะสร้าง

รูปหลวงพ่อวัดปากน้ำทำด้วยทองคำ ดีแล้ว เอาเลย ยายโมทนาด้วย ยายจะช่วยตามผู้ที่เขามีบารมีแก่ๆ ให้มาช่วยกันหล่อรูปหลวงพ่อวัดปากน้ำ”

ดังนั้น หลวงพ่อธัมมชโย คุณยาย พร้อมด้วยศิษยานุศิษย์จากทั่วประเทศ จึงพร้อมใจกันแสดงความกตัญญูทวดเวทื่อหลวงปู่วัดปากน้ำเป็นอาภิสัญชา ด้วยการหล่อรูปเหมือนของท่านด้วยทองคำบริสุทธิ์หนัก ๑ ตัน ในวันมาฆบูชา ซึ่งตรงกับวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ โดยมีพระธรรมปัญญาบดี* เจ้าอาวาสวัดปากน้ำ ภาษีเจริญเป็นประธานสงฆ์ ในการประกอบพิธีเททอง

หลังจากนั้นในปีเดียวกัน หลวงพ่อก็มีดำริจะสร้างมหาธรรมกายเจดีย์เพื่อเป็นศูนย์รวมใจของชาวพุทธทั่วโลก ให้มาร่วมปฏิบัติธรรมให้เข้าถึงพระธรรมกายภายในกันให้มากที่สุด คุณยายเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดี ท่านก็สนับสนุน แม้ว่าสุขภาพของท่านจะเริ่มทรุด แต่จิตใจของท่านยังแข็งแกร่ง หัวใจของนักสร้างบารมียังคงเต็มเปี่ยม พร้อมทั้งจะสร้างบารมีกับหมู่คณะต่อไป

ปัจจุบันดำรงสมณศักดิ์ที่สมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ (ช่วง วรปุญโญ) นามเดิม ช่วง สูดประเสริฐ ดำรงตำแหน่งผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช กรรมการมหาเถรสมาคม แม่กองงานพระธรรมทูต ประธานคณะพระธรรมจาริก เจ้าอาวาสวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ เจ้าคณะใหญ่หนเหนือ กรรมการมหาเถรสมาคม แม่กองบาลีสนามหลวง

นอกจากการสร้างมหาธรรมกายเจดีย์แล้ว หลวงพ่อยังมีดำริสร้างถาวรวัตถุที่จำเป็นอีก ๒ แห่ง คือ มหาวิหารพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) เพื่อประดิษฐานรูปหล่อทองคำหลวงปู่วัดปากน้ำ และสมาธิกรรมกายสากลหลังใหม่ เพื่อรองรับสาธุชนจำนวนเรือนแสนที่มาร่วมศาสนพิธีในวันสำคัญต่างๆ ทางพระพุทธศาสนา ทั้งสามโครงการนี้ กำลังดำเนินการก่อสร้างไปพร้อมๆ กับการเผยแผ่วิชชาธรรมกายไปทั่วโลก ซึ่งปัจจุบันได้ขยายกว้างไกลออกไปในหลายทวีป ได้แก่ ทวีปเอเชีย ยุโรป อเมริกา ออสเตรเลีย และแอฟริกา

งานก่อสร้างถาวรวัตถุ งานเผยแผ่พระพุทธศาสนา และงานอบรมบุคลากร ซึ่งถือว่าเป็นงานหนักอย่างยิ่งมาตั้งแต่เริ่มต้นสร้างวัดนั้น ดูเหมือนว่าในปัจจุบันจะยิ่งหนักหน่วงมากกว่าเดิมหลายร้อยเท่า ทั้งนี้เพราะหลวงพ่อธัมมชโยและบรรดาศิษยานุศิษย์ทั้งหลายต่างพยายามเร่งระดมกันทำงานทั้งสามโครงการให้บรรลุผลสำเร็จ เพื่อท่านให้คุณยายผู้เป็นที่เคารพรักและเกิดทุนของเราได้เห็นเป็นรูปธรรม สมดังมโนปณิธานของท่านที่มุ่งมั่นทุ่มเทสร้างวัดพระธรรมกาย เพื่อเป็นศูนย์กลางการเผยแผ่วิชชาธรรมกาย ซึ่งจะนำสันติสุขอันไพบูรณ์มาสู่มวลมนุษยชาติทั่วโลก ดังที่ได้รับมอบหมายจากหลวงปู่วัดปากน้ำเอาไว้

หลวงพ่อรัญมขโยท่านเคารพบูชาคุณยายอย่างสูงสุด เพราะ
คุณยายเป็นผู้ให้ชีวิตใหม่ในเส้นทางธรรมอันบริสุทธิ์ ทำให้ท่านได้
มีชีวิตที่เป็นส่วนหนึ่งของพระรัตนตรัย อันเป็นชีวิตที่บริสุทธิ์ สูงส่ง
หากไม่มีคุณยาย ก็ไม่มีหลวงพ่อในวันนี้ ไม่มีวัดพระธรรมกายอัน
เป็นสถานที่เผยแผ่พระพุทธศาสนา วิชชาธรรมกายได้กว้างไกล
อย่างในปัจจุบัน ด้วยความกตัญญูทวาทะหนักถึงพระคุณ
อันแสนยิ่งใหญ่ หลวงพ่อจึงดำริที่จะหล่อรูปเหมือนคุณยายด้วย
ทองคำ เพื่อน้อมบูชาธรรมท่าน และเพื่อให้ศิษยานุศิษย์ สาธุชน
ทั่วโลกได้กราบไหว้บูชา เป็นกำลังใจในการสร้างบารมีให้ยิ่งขึ้นไป
ดังนั้นในวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงได้จัดให้มีพิธีหล่อรูปเหมือน
ทองคำคุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง ขนาด
เท่าองค์จริง ณ บริเวณหน้าอุโบสถ วัดพระธรรมกาย พร้อม
ด้วยศิษยานุศิษย์จากทั่วโลกมาร่วมในพิธีด้วยความปิติในบุญ
กันอย่างเต็มที่

คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง ศิษย์เอก
ผู้ทำหน้าที่เชื่อมมนโพนธิฐานของหลวงปู่วัดปากน้ำ ที่จะเผยแผ่
วิชชาธรรมกายไปทั่วโลก มายังหลวงพ่อรัญมขโยผู้มีมโนปณิธาน
ดุจเดียวกัน

คุณยาย...ผู้มีดวงใจใสพิสุทธิ์ เปี่ยมด้วยคุณธรรมอันสูงส่ง
บำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ เป็นแบบอย่างอันดีงาม
สำหรับนักสร้างบารมีรุ่นหลังที่กำลังเดินตามรอยท่านไปอย่างองอาจ

คุณยาย...เป็นต้นกำเนิดแห่งความสำเร็จทั้งมวลของวัด
พระธรรมกาย หากไม่มีคุณยาย ก็ไม่มีวัดพระธรรมกายที่สมบูรณ์
แบบอย่างทุกวันนี้

เวลาที่ดวงตะวันใกล้จะลาลับขอบฟ้า คุณยายผู้มีวัยเกือบ
๙๐ ปีแล้ว ขอให้เด็กวัดขับรถพาไปยังศูนย์กลางธรรมกายแห่งโลก
เพื่อมองดูความคืบหน้าของมหาธรรมกายเจดีย์ที่กำลังจะสำเร็จ
เสร็จสิ้นในอีกไม่ช้า แม้ว่าจะต้องเผชิญกับอุปสรรคใหญ่หลวง
สักปานใด แต่ด้วยความทุ่มเททั้งชีวิตจิตใจของหมู่คณะนักสร้าง
บารมีทั้งหลายโดยมีคุณยายเป็นหลักชัย ก็ทำให้สามารถฟันฝ่ามา
ได้อย่างดีจนถึงวันนี้...

สองปีต่อมา ในวันที่เสาร์ที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๓ อันเป็น
วันเฉลิมฉลองมหาธรรมกายเจดีย์ครั้งที่ ๑ คุณยายซึ่งบัดนี้วัยของ
ท่าน ๙๒ ปีแล้ว ไม่มีเรี่ยวแรงที่จะเดินได้อีกต่อไป ต้องนั่งรถเข็น
ได้มองเห็นความสำเร็จของมหาธรรมกายเจดีย์ก่อนจะละสังขารจาก
โลกนี้ไป เมื่ออรุณรุ่งของวันอาทิตย์ที่ ๑๐ กันยายน ในปีเดียวกัน

ในวันฉลองมหากรรมกายเจดีย์นั้น มีคนขับรถพาท่านเที่ยวชมงานฉลองครั้งนี้ไปทั่วบริเวณ ทั้งกลางวันและกลางคืน สายตาอันเปี่ยมไปด้วยแววมหาปีติเจิดด้วยรอยยิ้มอย่างภาคภูมิใจของมหาปราชญ์อาจารย์ท่านนี้ ทอดมองมหากรรมกายเจดีย์ ที่ห่อหุ้มด้วยสีทองเหลืองอร่ามขององค์พระกรรมกายประจำตัวทองคำกว่า ๓ แสนองค์ ส่องแสงทองสะท้อนเย็นตายามต้องแสงตะวัน และเป็นสีเหลืองทองเจิดจรัสยามต้องแสงไฟ แวดล้อมด้วยสีเหลืองทองแห่งผ้ากาสาพัสตร์ของพระภิกษุและสามเณรนับแสนรูป รวมทั้งสาธุชนเหล่าศิษยานุศิษย์ในชุดแต่งกายสีขาวสะอาดตาหลายแสนคน ที่ต่างมาร่วมแสดงความยินดีในความสำเร็จที่ได้มาด้วยความยากลำบากเหลือคณานับครั้งนี้ **นับเป็นความสำเร็จที่ประจักษ์ชัดขณะอันงดงาม และยิ่งใหญ่ถึงการสมศักดิ์ศรีของท่าน ผู้เป็นหนึ่งในไม่มีสอง ในสมรภูมินี้...**

คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง

